(224) "कुप क्रोधे" (IV-दिवादिः-1233. अक. सेट्. पर.)

'दिवादेः कुप्यति क्रोधे, भाषायां कोपयेत् कुपेः ॥' (श्लो-136) इति देवः ।

कोपकः-पिका, कोपकः-पिका, [1]चुकुपिषकः-चुकोपिषकः-षिका,
चोकुपकः-पिका ;

कोपिता-त्री, कोपयिता-त्री, चुकुपिषिता-चुकोपिषिता-त्री, चोकुपिता-त्री ;

[2]कुप्यन्-न्ती, कोपयन्-न्ती, चुकुपिषन्-चुकोपिषन्-न्ती ; —

कोपिष्यन्-न्ती-ती, कोपयिष्यन्-न्ती-ती, चुकु[को]पिषिष्यन्-न्ती-ती ; —

[3]व्यतिकुप्यमानः, कोपयमानः, चोकुप्यमानः;

व्यतिकोपिष्यमाणः, कोपयिष्यमाणः, चोकुपिष्यमाणः ;

कुप्-कुपौ-कुपः ; — — —

कुपितम्-तः कोपितः, चुकुपिषितः-चुकोपिषितः, चोकुपितः-तवान् ;

[4]कुपः, [5]कोपनः[A], प्रकोपी[6], चुकुपिषुः-चुकोपिषुः, चोकुपः,

कोपितव्यम्, कोपयितव्यम्, चुकुपिषितव्यम्-चुकोपिषितव्यम्, चोकुपितव्यम् ;

[7]प्रकोपणीयम् } कोपनीयम्, चुकुपिषणीयम्-चुकोपिषणीयम्, चोकुपनीयम् ;
प्रकोपनीयम् }

कोप्यम्, कोप्यम्, चुकुपिष्यम्-चुकोपिष्यम्, चोकुप्यम् ;

ईषत्कोपः-दुष्कोपः-सुकोपः ; — —

कुप्यमानः, कोप्यमानः, चुकुपिष्यमाणः-चुकोपिष्यमाणः, चोकुप्यमानः ;

[B]कोपः, कोपः, चुकुपिषः-चुकोपिषः, चोकुपः ;

कुप्तिः, कोपना, चुकुपिषा-चुकोपिषा, चोकुपा ;

---

1. 'रलो व्युपधात्—' (1-2-26) इति कित्त्वविकल्पः । एवं सन्नन्ते सर्वत्र ज्ञेयम् ।
2. 'दिवादिभ्यः श्यन्' (3-1-69) इति श्यन् । श्यनः ङित्त्वादङ्गस्य गुणो न ।
3. 'कर्तरि कर्मव्यतीहारे' (1-3-14) इति कर्मव्यतीहारे शानच् ।
4. 'इगुपधज्ञा—' (3-1-135) इति कर्तरि कः प्रत्ययः ।
5. 'कुधमण्डार्थेभ्यश्च' (3-2-151) इति ताच्छीलिको युच् ।
6. 'सुप्यजातौ णिनिः—' (3-2-78) इति ताच्छीलिको णिनिः ।
7. 'हलश्चेजुपधात्' (8-4-31) इति विभाषा णत्वम् ।

A. 'कुर्वन्ति **कोपनं** तारा मण्डना गगनस्य माम् ॥' भ. का. 7-16.

B. 'रुष्यद्रिष्यदरातिडेपक विभो **कोपा**दिगोपो न ते
किं चायोप्यविरोपिलोपक न वा लोभादिसंक्षोभिता ॥' धा. का. 2-67.